

1 juli 2020

Liv i gemenskap

Sedan ett par år tillbaka presenteras kommuniterådets årsberättelse i och med juli månadsbrev. Ni finner den under en separat rubrik i detta brev men först en inledning skriven av Kommunitetens vice föreståndare Liselotte J Andersson.

Det känns vemodigt, men det är tyvärr sant att vår kommunitet inte kommer att kunna mötas som vi brukar på Nya Slottet i Bjärka-Säby i början av augusti i år. Vi som varit med förut vet vad vi nu saknar och längtar efter: Ökenmässan, tidebönera i ett fullsatt kapell, intensiva samtal, ensamma promenader när vi önskar det, bad i sjön, god mat, ett lyssnande till Ordet och mycket mer. Det kommer att bli ett digitalt årsmöte. Vi kommer att fira festmässor med löftesavläggelse på olika håll i Norden, men varandras ansikten kommer vi inte att se, mer än i begränsad omfattning. Det vi detta år går miste om kan dels bli en övning i tacksamhet över allt det goda som utan ett hotande virus annars är oss givet. Dels kan det ge en anledning att reflektera över vad det är vi söker och kan finna när vi i Kommunitetens anda vill dela ett väsentligt stycke liv.

”Det band som ger fullkomlighet”. Så löd temat vi tänkt för Generalkapitlet i Ekumeniska Kommuniteten år 2020. Orden kommer från Kolosserbrevet 3:14. Aposteln Paulus uppmanar sina läsare att ”klä sig” i innerlig medkänsla, ödmjukhet och tålmod. Han påminner oss om att förlåta, såsom vi har blivit förlåtna av Gud. Allt detta goda hålls ihop av bandet som ger fullkomlighet: Kärleken.

Det vi söker i en livgivande gemenskap är inte minst en djupare förståelse av liv och tro. Tillsammans utgör vår kommunitet en rik skattkammare av kunskap och erfarenhet från ett brett fält. När förståelsen djupnar så förstärks även känslan av att vara förstådd. Det ger en hemkänsla i tillvaron som inte behöver innebära att man ”boar in sig” för mycket, utan istället får mod att ge sig ut på upptäcktsfärd.

Stigarna är kanske oprövade av mig som sätter ner foten, men någon har gått där förut!

Där det finns ett tydligt ”tillsammans” behöver inte det vi först registrerar som ett annorlundaskap hos oss själva eller någon annan bli ett hot. Vi kan, för att citera Dietrich Bonhoeffer, öva oss i att bära bördan av ”den andres frihet”. Då behöver inte heller avund och ett ständigt jämförande ta över. Allt sådant bleknar i stunder som beskrivs i en sommarpsalm, när ”Guds hemlighet förklaras och tvivel är ej mer”.

Sådana stunder kan skänkas oss när vi med olika utgångspunkt hungrigt söker Gud. Lika viktigt är ett vardagsdelande, där vi kan upptäcka hur lika varandra vi egentligen är. Kanske ett mänskligt och gudomligt ”tillsammans” blir som starkast i det som Ylva Eggehorn beskriver i sin bok *Språk för en vuxen tro*:

Det är inte från talarstolar som det avgörande sker. Utan det är i sömnlösa ångestfyllda bönenätter, i de mest smärtsamma erfarenheterna av egen och andras ondska och begränsning, i den yttersta ensamhet och isolering och nöd. Där sker det, för där ser vi vårt beroende. Där upphör gemenskapen att vara ett krav, en rättighet, en god idé och blir istället den stora oväntade gåvan, räddningen till livsmod, när vi tyckte att vi förlorat allt.

Om vi förstår lite mer av de strider en broder eller syster har utkämpat så växer också vördnaden och viljan att vara rädd om det som är heligt i den andres liv. När vi i Kommuniteten samlas till generalkapitel så brukar vi vid ett par tillfällen erbjuda bikt. Det har något att säga att Dietrich Bonhoeffer i sin klassiska bok *Liv i gemenskap* ger stort utrymme åt just bikten. Han beskriver den goda frukten av ett biktsamtal: ”Den bekända synden har mist sin kraft. Den kan inte längre slita sönder gemenskapen. Nu bär gemenskapen sin broders börda.”

Att bära varandras bördor handlar inte bara om att dela smärta och svaghet utan även ”syndabördan”. Det finns ett vackert uttryck för detta i ökenmässan där celebrant och diakon inför varandra bekänner synd och ger avlösning. När detta sker kan det finnas utrymme för det som kommer lite senare i mässan, utväxlandet av den heliga apostoliska kyssen. Det är en viktig del av vår gemenskap, att man ”får lov att vara syndare”. Att trots goda föresatser gå vilse med sitt liv skall inte betyda vägen ut, istället bör det få bli vägen djupare in i gemenskapen och i dess bärkraft.

När vi nu inte kan mötas alla tillsammans utan är hänvisade till de lokala gemenskaperna; kan det finnas något gott att hämta där?

I Apostlagärningarnas åttonde kapitel berättas om en svår förföljelse som drabbade församlingen i Jerusalem och de som skingrades gick omkring och predikade evangelium. I viss mån förföljs vi ju just nu av ett virus som skingrar oss. Vad kan vi finna i de mindre grupperna som är svårare att förverkliga när vi är många?

Kanske finns det större utrymme att lyssna till varandras livsberättelse. Det lär också bli mer möjligt att be om hjälp och att ge hjälp och det kan handla om praktiska behov, såväl som om andliga. Bonhoeffer skriver också om detta:

Vi måste vara redo att låta Gud avbryta oss. Gud verkar genom att ständigt och jämt korsa våra planer och föra människor med olika anspråk och behov i vår väg.” En mindre grupp kan också bli en gåvoupptäckande gemenskap. Det är där vi mitt i världens hunger frimodigt kan upptäcka precis som Jesu lärjunge Andreas: ”Här är en pojke som har fem kornbröd och två fiskar”.

När Paulus i Kolosserbrevet skriver om bandet som ger fullkomlighet, så talar han också om vikten av sång: ”Lär och vägled varandra, med psalmer, hymner och andlig sång i kraft av nåden, och sjung Guds lov i era hjärtan.”

Även Bonhoeffer skriver om lovsångens betydelse i boken *Liv i gemenskap*.

För en kristen skall inte dagen redan på förhand vara tyngd och trängd av vardagsmødornas mångahanda. Över den nya dagen står Herren, som har skapat oss.

Sången påminner oss om denna verklighet som är lika sann som allt vi bekymrar oss över. Låt oss inte glömma sången, enskilt och tillsammans! I en gammal sång från väckelsetraditionen heter det:

Prisa den uppståndne Herren.
Lova samfällt Frälsaren.
Konungen med djupa ärren,
segraren, vår bästa vän.

När vi sjunger vår kungssång till ”Konungen med djupa ärren” kan vi sjunga under mycket skiftande omständigheter. Det är där både Paulus och Bonhoeffer landar. I Kolosserbrevet 3:11 skriver Paulus: ”Kristus blir allt och i alla”. Bonhoeffer skriver: ”Kristen gemenskap innebär gemenskap genom Kristus och i Kristus. Ingen kristen gemenskap är mer eller mindre än detta.” Det är vår

ledstjärna och vårt enda stora hopp i Ekumeniska Kommuniteten, under svåra och goda tider.

Liselotte J Andersson

Kommunitetsrådets årsberättelse

Kommunitetsrådet har under det gångna året utgjorts av:

Jonas Eveborn, pastor, preses, sammankallande

Liselotte J Andersson, pastor, vice preses

Torbjörn Alesand, pastor, kassör EKIBS

Anne Lie Andersson, pastor

Tomas Segerberg, lekman

Lasse Olson, pastor

Lena Öberg, diakon

Robin Johansson, pastor

William Grosås, präst

Maria Fässberg Norrhall, pastor

Stig Petrone, pastor

Simon Fuhrmann, präst

EKiBS Visitatorer och styrelsens ordförande är adjungarade till Kommunitetsrådet.

Kommunitetsrådet har under det gångna verksamhetsåret mötts vid tre tillfällen.

I oktober och februari ägde mötena rum under ett dygn på Nya Slottet Bjärka-

Säby. Maj månads möte var planerat att äga rum i Göteborg och på

Antoniosgården men behövde på grund av coronapandemin ske digitalt.

Vid mötet i oktober utvärderades Generalkapitlet 2019. Vi var eniga om att den inledande Ökenmässan i Vist kyrka föll väl ut. Rådet uppfattade en tydlig respons som vittnade om att Ökenmässan varit efterlängtd. Inte minst bland de medlemmar som inte har möjlighet att fira ökenmässan på hemmaplan. För noviser och medlemmar som kommit med på senare år var det ett första möte men den liturgi som blivit så betydelsefull för många som kommit i kontakt med EKIBS gudstjänstliv. Rådet konstaterade också att dopbekräftelsen i festmässan på ett gott vis medvetandegjorde att medlemskapet i EKIBS har sin rot och grund i dopet.

Basgruppssamtalen innebar ett delande av erfarenheter kring hur det är att leva med tidebönsrytmen i våra olika vardagssammanhang samt ett samtal kring de ekonomiska utmaningar vi stod inför. Samtalen i basgrupperna med fortsättning i kapitelsamlingarna såg rådet som tydliga tecken på hur vi som gemenskap växer och mognar i delaktighet och förtrolighet för varje år.

Inför kommande års Generalkapitel samtalade rådet vi oktobermötet om möjligheten att ta ett större ansvar för maten och de praktiska göromålen kring våra större möten – höstmötet, påskfirandet och Generalkapitlet – och därmed kunna hyra slottet med andra villkor. En stor vinst med att ta eget ansvar för mathållningen vid mötena är att det som dukas fram på bordet kan vävas in i helheten av Kommunitetens ideal.

Höstmötet blev en första, i alla bemärkelser ”god”, erfarenhet av EKIBS matgrupps arbete. Tanken var att vid sommarens Generalkapitel skulle praktisera denna nya ordning av måltids- och arbetsgemenskap.

Rådet hade också planerat att succén med bokloppis skulle återkomma i år igen men också ge ett tydligare utrymme för kreativa och konstnärliga uttryck i form av ett vernissage där EKIBS medlemmar bidrar med olika konstnärliga verk. Vi får återkomma till det tänkta upplägget när vi väl har möjlighet att mötas igen.

Mötet i februari var delvis gemensamt med EKIBS styrelse och avslutades med ett gemensamt samtal med representater från Linköpings Pingstkyrka. I EKIBS årsberättelse återges det samtalet enligt nedan:

När det gäller livet på Nya Slottet har det blivit allt tydligare att det inte bara är de två aktörerna Pingstkyrkan i Linköping och Ekumeniska Kommuniteten som formar innehållet och fyller slottet med verksamhet och liv. Dels finns de återkommande och mer sporadiska grupperna som hyr in sig och dels finns de närboende och den gudstjänstfirande gemenskapen. Under året har EKIBS ledning efterfrågat ett lite bredare samtal med församlingen där flera parter bjuds in. Ett första sådant samtal är nu planerat att äga rum i slottsparken den 27 juni.

Pingstkyrkan har uttryckt ett behov av en samordning och långsiktig planering tillsammans med Ekumeniska Kommuniteten och andra arrangörer som hyr slottet. Från EKIBS sida arbetar vi med lång framförhållning vid bokningar av retreatar, symposier och andra möten. Det gör att det ibland är svårt för församlingen att förlägga verksamheter som har en något kortare planeringshorisont på Nya Slottet.

Församlingsledningen har, med uppmuntran från Bjärka-Säbystiftelsen, uttryckt önskan om att forma en programkommitté med syfte att arbeta med den långsiktiga planeringen och inriktningen av verksamheterna på Nya Slottet. Från Ekumeniska Kommuniteten är Joel Halldorf och Jonas Eveborn tillfrågade att finnas med i programkommittén.

Vid ett möte som ägde rum den 15 februari mellan Kommunitetens råd, styrelse och representanter ur församlingsledningen i Pingstkyrkan Linköping var just principer för programkommitténs arbete en av punkterna vi samtalade om. Från EKIBS sida har vi betonat det principiellt viktiga i att EKIBS verksamhetsplan inte är underställd församlingsledningen eller Bjärka-Säbystiftelsen men att den del av EKIBS verksamhet som är förlagd till Nya Slottet behöver samordnas inom ramen för programkommitténs uppdrag. Vi tror också att det finns förutsättningar att programkommitténs arbete kan leda till nya konstruktiva samarbeten mellan olika parter.

En annan fråga som avhandlades vid mötet den 15 februari gäller framväxten av Lewi Pethrus bibliotek på Nya Slottets vindsvåning. Frågan har ställts till EKIBS och Johannesakademins om Johannesakademins bibliotek också skulle kunna placeras i anslutning till Lewi Pethrus bibliotek. Församlingen har också föreslagit att EKIBS ikoner kan finnas på vinden eller i korridoren utanför Övre salen i ett slags permanent utställningsrum likt det som finns i Bose. En bakomliggande faktor till förslaget om flytt av Johannesakademins bibliotek är också att man önskar skapa fler rekreations och mötesrum i slottet. Det rum EKIBS hyr för Johannesakademins bibliotek skulle ämna sig väl för ett sådant användande. Samtalet hölls i god ton och i strävan att finna konstruktiva lösningar i samförstånd.

Beslut har nu fattats om att behålla Johannesakademins bibliotek och två av studieplatserna i dess nuvarande rum men att möbleringen kompletteras med ett lägre ”vardagsrumsmöblemang” där t ex retreatdeltagare kan slå sig ned för läsning. Rummet kan komma att i vissa fall användas också för gruppsamtal. Då behovet finns att ha tillgång till Johannesakademins böcker vid ett sådant tillfälle erbjuds läsplatser på slottet eller i slottsannexet. EKIBS råd och styrelse ser positivt på möjligheten att placera ikonerna i en utställning på vindsvåningen.

Ett viktigt ärende som Kommunitetsrådet arbetat med under det gångna året är den förändring av kontaktpersonernas roll och införandet av regionala kontaktpersoner som beskrivs utförligt i månadsbrevet för maj månad.

Kollektändamål

Under året har vi haft *Second Chance* som är ett av Anaforas arbeten i Egypten som kollektändamål. Då covid-19 innebar ett abrupt avbrott i firandet av EKiBS offentliga mässor har rådet beslutat att behålla *Second Chance* som kollektändamål också under kommande år.

Retreat för ”utsatta”

En av följderna av coronapandemins verkningar som vi sörjer mest är att den retreat som vi planerat att genomföra i samarbete med Göteborgs Räddningsmission behöver skjutas på framtiden. Vi har under planeringens gång funnit en modell som vi tror kan fungera väl när det gäller såväl finansiering som ett visst anpassat upplägg av retreaten. Finansieringen var tänkt att klaras genom en insamlingskonsert med Saronkyrkans gospelkör Felicity. Såväl konserten som coronaläget för de retreatdeltagare vi riktar oss till gör att vi får återkomma så snart pandemins påverkan på samhället tillåter.

Frikyrklig visitor

Biskop Esbjörn Hagberg, EKiBS episkopale visitor, har på ett mycket engagerat vis följt och deltagit i rådets och styrelsens arbete och håller en fortlöpande dialog med EKiBS föreståndare och vice föreståndare. Biskop Esbjörn ledde den *Stora retreaten vid fastans början* och fick då möjlighet att ur ett inifrånperspektiv erfara retreatlivet med EKiBS som arrangör på Nya Slottet.

När det gäller tillsättningen av en frikyrklig visitor som kan fungera i uppgiften vid sidan av biskop Esbjörn tror sig rådet nu vara nära en mycket god lösning. Då sommarens Generalkapitel var tänkt att tjäna som ett tillfälle då den tilltänkte personen hade haft möjlighet att lära känna kommuniteten ytterligare innan vi var framme vid ett slutgiltigt beslut behöver vi nu finna en framkomlig väg även utan kapitlet. Nästa steg blir ett samtal mellan biskop Esbjörn, Liselotte, Jonas och personen i fråga.

Övriga frågor

Rådsmötet i maj fick av förklarliga skäl äga rum online. Då hade vi att besluta om hur Generalkapitlet kan äga rum under detta så annorlunda år. Resultatet presenteras närmare under egen rubrik i slutet av detta brev.

Relationen till Bose i Italien, Anafora i Egypten och andra monastiska miljöer och retreatgårdar är något rådet värnar om. Under året har en av EKiBS

retreater förlagts till Prästegården på Sörlandet i Norge. Retreaten leddes av Jonas Eveborn som i anslutning till retreaten också deltog vid en träff med den regionala gruppen i Kristiansand. Ett ytterligare Norgebesök var planerat att äga rum i Oslo under våren men behövde under rådande omständigheter skjutas på framtiden.

Med dessa rader tackar rådet för förtroendet att tillsammans med styrelsen, föreståndaren och vice föreståndaren leda arbetet i Ekumeniska Kommuniteten i Bjärka-Säby i enlighet med den kallelse vi uppfattar att Gud givit oss.

Digitalt årsmöte och regionala festmässor

Som vi meddelat i tidigare månadsbrev kommer årsmötet ske digitalt och festmässor firas regionalt.

Så här ser upplägget ut i dess helhet:

Fredag 7 augusti: Jonas och Liselotte spelar tillsammans med rådet in en hälsning på ca 1 timme som kan ses i efterhand, enskilt eller som en del av den gemensamma regionala samlingen under lördagen.

Lördag 8 augusti: Kl. 10-13 (med paus) Digitalt årsmöte som sänds från Pingstkyrkans lokal Cupolen i Linköping. Det finns plats för 35 deltagare utöver presidium och tekniker. Möjlighet att anmäla sig meddelas mailledes till medlemmar i närområdet.

Programmet fortsätter under lördagen och avslutas med festmessa, antingen lördag eller söndag.

Söndag 9 augusti: I de fall där festmässan inte firats i anslutning till lördagens årsmöte firas mässan under söndagen. Under festmässorna sker dopbekräftelse, medlemsvälkomnande och löftesförnyelse. De medlemmar som inte har möjlighet att närvara vid någon festmessa förnyar sitt löfte skriftligen till den regionala kontaktpersonen enligt ett dokument som översänds i slutet av juli månad.

Då Sverige fortsatt har en begränsning på 50 personer när det gäller hur många som får samlas behöver vi en ordning där medlemmar och noviser har förtur till sin närmaste lokala mötesplats. Där utrymme finns kan vänner till EKIBS och familjemedlemmar bjudas in.

MÅNADSBREV TILL EKUMENISKA KOMMUNITETEN I BJÄRKA-SÄBY

Om någon så här i semestertider är på resande fot och föredrar att deltaga i en annan grupp än sin lokala är detta möjligt i mån av plats. Kontakta då den aktuella regionala kontaktpersonen.

Varje medlem och novis får en inbjudan av sin regionalt sammankallande kontaktperson inom kort. Kontaktuppgifter till de regionalt sammankallande och en uppställning med varje mötesplats skickas i ett separat mail de närmaste dagarna.

I Norge, Danmark, Finland och på Åland äger samlingarna rum på en och samma plats. I Sverige möts vi på följande orter:

Göteborg
Kållands Ö
Höör
Eksjö
Bjärka-Säby
Bålsta
Skellefteå

Jubilerande visitator

EKiBS visitator, biskop Esbjörn Hagberg, har genom gedigen ekumenisk erfarenhet och sin, på samma gång, milda och fasta hållning blivit en rik gåva till vår kommuniteten. Biskop Esbjörn är en närvarande visitator och bidrar med nödvändig stadga och trygghet för oss som kommunitet. När han den 2 juli uppnår de 70 vill vi rikta ett varmt grattis och önska biskop Esbjörn ett riktigt gott firande. En gåva från Antoniosgården som har mellanlandat i Bjärka-Säby är på väg till jubilaren och vi önskar honom Guds rika välsignelse.

Med önskan om Guds frid och en rik sommartid!
Kommunitetsrådet